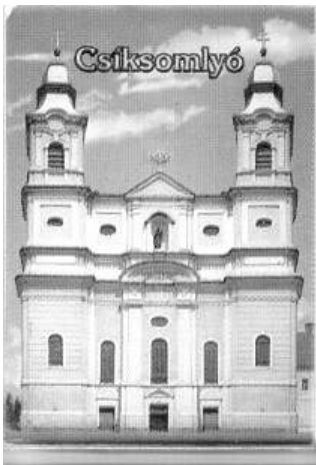

A CSÍKSOMLYÓI ZARÁNDOKLAT

Az idén, 2005-ben az Eukarisztia évében az Újpest, Kertvárosi Plébánia közösségének egy csoportja részt vett a pünkösdszombati csíksomlyói búcsún.

Autóbuszunk, május 13-án, pénteken indult útnak, miután részt vettünk a hajnali 5 órai szentmisén. Kissé izgatottan vágtunk neki az útnak, de teli vágyakozással és fiatalos lendülettel, hiszen tudtuk, hogy a Jóisten velünk van, és az itthonmaradottak is imádkoznak értünk.

Jakab Zsuzsi kiváló idegenvezetésével úticélunk felé „göröngyös úton,” rózsafüzért mondtunk, énekeltünk, na, meg néha viccelődtünk is. Késő este érkeztünk meg Gyimesfelsőlokra. Miután mindenki megtalálta a szálláshelyét, ugyanis magánházaknál aludtunk, egy kis vacsora után nyugovóra hajtottuk fejünket.

Másnap reggel az autóbuszunk elszállított Csíkszeredába. Útközben találkoztunk a kora reggeltől érkező keresztaljakkal, az egyéni- leg, vagy autóbusszal érkező zarándokokkal. A hagyományokhoz híven, a kegytemplomnál köszöntötték a búcsúsokat, majd mindenki igyekezett az ünnepi szentmise színhelyére, a Hármashalom-oltárhoz. Délre már teljesen megtelt a két Somlyó-hegye közti nyereg. Az egyházi jelképeket kísérő papság kordonban, a szerzetesrendek és lovagrendek képviselői kíséretében 11 órakor indult a kegytemplom elől a búcsús szentmise színhelyére. Büszkén zárkóztunk fel mi is a csíkcicsóiak után, fegyelmezetten haladtunk a Plébániánk zászlaja mögött.

A búcsúszimbólumot, a labarumot, idén a csíkszeredai Segítő Mária Gimnázium legjobb végzős diákjai vitték.

A déli időben (fél 1-kor) kezdődött ünnepi szentmisét dr. Jakubinyi György érsek mutatta be, Tamás József püspök és P. Páll Leó, az erdélyi ferences rendtartomány elöljárója, valamint számos pap, köztük Pályi László atya koncelebrálásával.

Az óvatos becslések szerint is 400 ezer ember vett részt az ünnepi szentmisén. Az 438. búcsú szónoka, Ft. Hajdó István gyergyói főesperes volt, aki a hagyományos keresztény értékek megőrzésére, mint nemzeti megmaradásunk alapfeltételére hívta fel a figyelmet.

A magyar nemzet egységének zálogát a hitben jelölte meg. Emlékeztetett arra, hogy Mózes földhöz vágta az isteni parancsokat tartalmazó kőtáblákat, de rádöbrent tettének súlyára, és új táblákat kért. Említést tett arról, hogy nagyjaink életéből ez a lépés hiányzik, inkább be sem engedik Isten nevét, keresztény értékeinket az Európai Unióba, helyette kezükbe vették Isten erkölcsi törvényeit, felülbíralták és kihirdették a szabad abortuszt, az eutanáziát, a fiatalok enyhébb kábítószer használatát. Szóvá tette a gyermekvállalás szükségességét, a szülőföldre való hazatérés fontosságát.

A december 5-i sikertelen magyarországi népszavazás kapcsán elmondta: „Fáj, Szűzanyánk, hogy ez a nemzet nem tudja, mikor kell igent és mikor nemet mondani.”

A szónok kitért a csángómagyarok ügyének fontosságára, majd megfogalmazta „Erdélyi létünk hármasszóval”: hit, anyanyelv, autonómia. Végezetül így fohászzkodott: „Csíksomlyói Szűzanya, búcsúfiaként add nekünk ezt a reményt, és ebben a reményben segíts, hogy megmaradhassunk szülőföldünkön. Mi ezt a reményt visszük haza búcsúfiaként.”

Az ünnepi szentmise után a hívek fegyelmezetten hagyták el a jeles esemény színhelyét, levonulásunkban segítségünkre voltak a szervezők.

E meghatározó élménnyel gazdagabban tértünk szálláshelyünkre, ahol a szállásadónk elmondta reményét, hogy visszatérünk még ide, és mindannyiunk szívében Csíksomlyó a jövőben is az marad, ami a múltban volt.

Másnap, a Gyilkos-tónál, egy szentmisén vettünk részt. László atya összegyűjtötte báránykáit, hiszen a mi csoportunk mellett ott volt a Katolikus Iskolánk zarándokcsoportja is. Itt találkoztunk, és együtt adtunk hálát az Istennek, hogy részesei lehettünk e szent eseménynek.

A Gyilkos-tó megtekintése után mindenki elfogyasztotta ebédjét, majd a Békás-szoros csodálatos látványában gyönyörködünk.

Természetesen nem maradhatott el a gyergyószentmiklósi Római katolikus templom meglátogatása sem, ami a barokk stílus jegyeit hordozza magában.

Napi programunkba még belefért a csíkszeredai katolikus templom rövid megtekintése is, ami másfél éve épült, és Makovecz Imre munkáját dicséri.

Az utolsó nap a gyimesfelsőlaki római katolikus templomban szentmisével kezdődött, ahol hálánkat fejeztük ki a Jóistennek a zarándokutunk zökkenőmentességért, és továbbbi oltalmát kértük, hiszen még hátra volt a hazautazás.

A kerámiájáról híres Korondon álltunk meg először vásárlás céljából, na meg Marosvásárhely főterén tettünk egy kis rövid sétát, ami a tervezett programtól kissé eltért, de nem tudtuk elhagyni a Székelyföldet anélkül, hogy egykori fővárosát, a Bolyaiak városát, ha csak néhány percre is, de lássuk.

Késő este érkeztünk Plébániánk elé, ahol hangos tapssal köszöntöttük buszvezetőnket a kiváló munkájáért. Kissé fáradtan, de lelki- leg feltöltődve, Isten közelségét érezvén búcsúztunk el egymástól.

Köszönet a szervezőknek, a szállásadónak, minden közreműködőnek e csodálatos élményért.

„Legyen számomra és valamennyiünk részére a lelki megújulás bőven áradó forrása a Boldogságos Szűz csíksomlyói trónja előtti tisztelgésünk! Ámen.”

Lukács Márta Karola

Székelyföld

*Székelyföld, a hegycsúcsok, fenyvesek,
megalázott méltóság ez a táj,
arcok, szavak ízesek, kedvesek,
eltitkolják, hogy ott belül mi fáj.*

Némedi András

A PÁLOSOK

A pálos rendet esztergomi Boldog Özséb, magyar ember, itthon, magyar földön alapította 1250-ben. Az alapító pappá szentelését követően, képességei folytán, hamarosan esztergomi kanonok lett.

A tatárjárás után, Özséb kanonok három évig segített az erkölcsi és fizikai romjait el-takarítani. 1246-ban engedélyt kért, hogy re-metei magányba vonulhasson. Áldozatot akart vállalni, hogy állandó imádsággal, ön-megtartóztató élettel vezekeljen magyar né-péért, hazájáért. Özséb atya a mai Pilisszántó közeli erdőségben, egy barlangban folytatta életét. Naphosszat a barlang előtt felállított fakereszt előtt térdepelve imádkozott, elmél- kedett. Egyik éjjel látomása volt: mintha a környező erdőségben sok-sok apró láng vilá- gítana, majd egyszerre mind elindulnak felé, s az ő keresztje előtt egy hatalmas lánggá egyesülnek. A keresztől ugyanakkor hangot hallott: „Özséb! Gyűjtsd össze a remetéket egy szeretet- közösségbe...”

Pécs közelében már éltek remeték, telepüket Bertalan pécsi pap (+1247) alapította. Ürög hegyen Szent Jakab tiszteletére épített egy templomot és monostort, melyet a kör-nyékről összegyűjtött remeték gondjaira bí- zott, s szervezeti szabályt is hagyott számuk- ra.

Özséb kanonok 1250-ben egyesítette az ürögi remetékkel a pilisieket. Közös monos- tort és templomot építtetett a Szent Kereszt tiszteletére és megalapították Remete Szent Pál szerzetesrendjét. Ez a szent volt az első, aki a harmadik század végén, a szerzetesi eszményt követve, remeteként élte le életét. Nevük is tőle ered: „Pál”-osok. Közös életü- ket Bertalan püspök szerkesztette regula alapján kezdték meg. Vezetőjüknek Özséb atyát választották.

A rendalapító 1263-ban Rómába ment, hogy ott részletesebb Regulához pápai jóvá- hagyást nyerjen. Aquinói Szent Tamás segít- ségével 1308-ban kapta meg az engedélyt, hogy Szent Ágoston regulája szerint szerve- zék életüket.

Szent Tamás a dominikánus rend tagja volt, így az ő személyén keresztül alakult ki a pálosok megkülönböztetett szeretete Szent Domonkos Rendje iránt. Viseletüket is a

domonkosokéhoz alakították és szinte minden pálos templomban megtalálható Aquinói Szent Tamás képe vagy szobra, illetve neki szentelt mellékoltár.

A rend gyorsan terjedt. A kolostorok száma 1327-ben meghaladta a félszázat. Külföldön először Német- és Lengyelországban, majd Spanyolország, Portugália, Franciaország és Ausztriában terjedt el a magyar alapítású rend.

Királyaink különleges figyelemmel karolták fel a pálos rendet. Nagy Lajos a rend nagy tisztelője, Velencétől megszerezte a rendnek Remete Szent Pál földi maradványait, melyet a budaszentlőrinci kolostorban helyeztek el. Zsigmond, s különösen Mátyás nagy jótevői voltak a pálosoknak. A városok, falvak egyszerű népe között is közszeretnek örvendett a magyar szerzetesrend. Erről János kardinális pápai követ egyik jelentésében így írt IV. Sixtus pápának (1471-1484) „...remete Szent Pálnak szerzetét a magyar köznép legjobban kegyeli. ”Kapisztrán Szent János, Márianosztrán tett látogatása után ezt írta: „Ha valaki élő szenteket akar látni, az jöjjön a márianosztrai kolostorba.” A XVI. század elején hazánkban 43 perjelség volt.

A török hódítók ellen a pálosok is fegyvert ragadtak. (Visegrádot és a szent koronát, pl. a márianosztrai pálosok mentették meg.) A megszállók több kolostort, tudományos munkákat, kódexeket megsemmisítettek és szerzeteseket felkoncoltak. A török hódoltságot a rend túlélte. 1600 körül magyar földön öt kolostoruk maradt.

A nemzeti irodalom művelése kezdettől jellemezte a pálosokat. Báthori László (+1456) a Bibliafordító, Ányos Pál (+1784), Versegly Ferenc (+1822), Virág Benedek (+1830), magas színvonalú iskoladrámák írói. A híres nagyszombati egyetemen a jezsuiták mellett pálos tudósok tanítottak.

II. József 37 magyar pálos kolostort szüntetett meg. Hasonló intézkedések történtek: Frigyes porosz király és II. Sándor orosz cár részéről a nekik juttatott lengyel területen. Csak a czestochowai és a krakkói kolostorok maradtak meg.

A lengyel pálosok segítségével sikerült Magyarországon is újraéleszteni a pálos szerzetességet. 1934-ben megépítették számukra a Gellért-hegyi Sziklakápolnát és kolostort, s

a további években ősi pálos remetevidékeken kezdtek új szerzetesi életet.

1950-ben a „személyi kultusz” vezérei lecsaptak az ősi magyar rendre. Mindszenty József hercegprímás legnagyobb hatású prédikációját, több mint tízezer hívő jelenlétében, éppen a Sziklakápolna előtt mondta el. 1951-ben a rend összes papját letartóztatták és 4-10 évig terjedő börtönre, ítélték Vezér Ferenc, a Páloskúti rendház főnöke, nem engedte a házba az orosz katonákat, akik a rejtőzködő nőket „kis konyhai munkára” akarták vinni. A ráfogott fegyvert a mennyezet felé irányította. Dulakodás közben a fegyver elsült, s a megsebesült katona belehalt sérülésébe. Vezér Ferencet „gyilkosság” bűne miatt kivégezték.

Ács Ferenc Vezér Ferenc helyettese, a letartóztatás elől menekülni próbált. Az ÁVH-s katonák agyonlőtték. Holttestét a vonat elé fektették, hogy baleset látszatát keltsék.

1989-ben a még élő rendtagok Pécssettismét lengyel segítséggel - megkezdték rendjük újjászervezését. A Gellért-hegyi Sziklakápolna ismét az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend tulajdona lett. Az elmúlt hetekben a petőfiszállás - szentkúti Máriakegyhelyen új pálos kolostor átadására került sor.

A szerzetesrendek XIX. századi krónikája, Karcsú Antal páter így fogalmazott: „Amily büszke Franciaország a tudományosságtól tündöklő szent Mórról címzett benczés gyülekezetre, Belgium a cisztercitákra, Olaszhon a ferencziekre stb....oly büszke hazánk a díszes, jámbor, tudós, s tekintélyes magyar szerzetre...”.

G-né Paulus Noémi

VIRRASZTÁS AZ EGYHÁZÉRT

A katolikus egyház hosszú évszázadokon át küzdött, hol a nyíltan ellene fellépők, hol a rejtekben bujdosó ellenség ellen. Történelme során gyakran belső ellentétek és háborúk tépázták egységét. Krisztus titokzatos teste így sokszor kárt szenvedett.

Ám minden ínségben maga mellett érezhette Isten pártfogását, szeretetét, gondoskodását. Így van ez ma is. Ma a világ fiai gyakran lenézik a világosság fiait, de ugyanakkor vágyakoznak is az Isten közelségére. Ezt a vágyukat azonban semmi más nem tudja pótolni.

Most, amikor számtalan szekta és felekezet osztja darabokra a krisztusi tanítást, és a világ újra támadást indított az egyház ellen (bár most rejtetten teszi ezt), nagy szükség van az egyházért való imádságra. Ezért ajánljuk most fel a virrasztást.

Kérünk, ha teheted, gyere el **július 1.-én (pénteken) este 9 órára templomunkba, és imádkozz velünk egész éjjel. Reggel 6 órakor szentmisével zárjuk a virrasztást.**

Ha nem tudsz eljönni, kérünk, ott ahol vagy, imádkozz velünk legalább egy „Mi Atyánk”-ot és egy Angyali üdvözetet.

Az egyház mi vagyunk. Mi alkotjuk Krisztus titokzatos testét. Rajtunk múlik,

hogy Istent és az egyházat milyenek látják az emberek. Mi vagyunk a Világosság gyermekei. A sötét éjszakának fény, a világ sója. Akárhogy is szeretnénk időnként, a hegyre épült várost nem lehet elrejtetni! Bármit is teszünk Isten és a világ szeme rajtunk van.

Az imádság és a szentmise az egyház középpontja, lelki forrása, értelmének lényege, erőssége és bölcsessége. Az ima tanít, nevel minket. Az imában Istent csodáljuk, imádjuk, Őtöle kérünk, Neki adunk hálát.

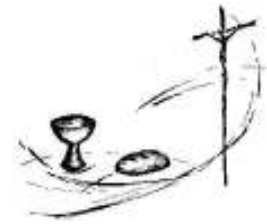
Az Eukarisztia Isten szeretete miköztünk. Benne Jézus jelen van. Reménytelen életünk ebben nyer értelmet és jövőt. Az Oltáriszentség az egyház kemény sziklaalapja. Jöjjetek és épüljete, mint élőkövek Krisztusra, hogy erős és minden vihart kiálló házzá legyünk!

Program:

21:00 I. Imaóra (Laudate k.) 22:00 Keresztút (orgonás) 22:30 Bűnbánati liturgia 23:00 Szentmise (gitáros) 23:30 Litánia (orgonás) 24:00 II. Imaóra (gitáros) 01:00 Étkezési idő 01:30 Filmvetítés 02:00 Szentségimádás (csendes) 02:30 Zsolozsma 03:00 III. Imaóra (gitáros) 04:00 Étkezési idő 04:30 Világosság rózsafüzére 05:00 Reggeli ima 05:30 A fény útja (orgonás) 06:00 Záró szentmise(orgonás)

Molnár Miklós

Elsőáldozók ünnepe

Szentháromság vasárnapján 36 gyermek először járult templomunkban az Úr asztalához. Szép és jelentős ünnep volt ez egyházközségünk számára, hisz a Krisztussal való első találkozást lelkesen váró fiatalok láttán, újra elgondolkoztunk az Oltáriszentség életünkben betöltött fontos szerepéről. Lélekben egyesültünk velük, mikor őszinte szívvel imádkozták: „Jézusom, térj be hajlékomba, hogy a te szeretettel tudjak szeretni, hogy jó föld lehessen az isteni Ige számára, hogy bőséges termést hozzak Mennyei Atyám és a te örömödre!”

Tartsa meg az Úr Jézus szívéhez forrva a mennyei lakomának ezeket az újonnan jött résztvevőit egyházközségünk és az egész Egyház javára!

Rovács Júlia hitoktató

Idősebbek teadélutánja

Május 18-án jöttünk össze. Kezdő imánkat a közelmúltban elhunyt Révész Károly, (Karcsi bácsi) lelki üdvéért ajánlottuk fel, aki az Egyháztanács tagja is volt

Ezután László atya rövid beszámolója következett a készülő orgonánkról. Szemléltetésként, bemutatásra került Horváth János és Pajor Tibor DVD- filmje, amely a Pécsi Orgonaépítő Manufaktúra Kft.-nél – az ott tett látogatásunkon készült. A film bemutatta az orgonaépítés folyamatát, kiemelve a templomunk számára készülő művet.

Ezt követően megnéztük a csíksomlyói búcsúról és a máriaremetei Karizmak ünnepéről készült videofilm összeállítást.

Élénk beszélgetéssel tárgyaltuk meg a látottakat, majd búcsúimánkban kértük a Szűzanyát, hogy segítse és oltalmazza társaságunk tagjait a jövőben is.

Mihály Péter

Felnőtt katekézis: Eukarisztia és a misszió

Május 26-án, Hollai Antal atya tartott a fenti címmel előadást az esti litánia után. Az Egyházban az Eukarisztia minden, a misszió pedig feladat – mondta. Ez kétezer éve így van, s ez a jövőben sem változik. Az Eukarisztia évében – melyet még II. János Pál pápa nyitott meg –, fontos az elméleti és gyakorlati feladatok elmélyítése a plébániai közösségekben. Személyes cél legyen az eukarisztikus lelkület kialakítása. Mit jelent nekem a szentmise, az Oltáriszentség?

A misszió minden keresztény hívő feladata. Felelősek vagyunk – nemcsak a saját de mások lelki üdvösségéért is.

Életünk során ezt sokféle úton tudjuk elérni, de csak a Szentlélek segítségével.

Hollai atya tanulmányozásra javasolta az Egyház idevonatkozó dokumentumait is, mint irányadó útmutatókat. Tudatosuljon bennünk a szentmise zárszava is: menjetek békével, hozzátéve: küldetéstek van!

Végül egy személyes vonatkozást is meg kell említenem, hogy Hollai atya újpesti kötődéseiről is megemlékezett, ami sokak számára nem volt ismeretes.

Mihály Péter

Az előadássorozat szeptemberben folytatódik, a megszokottak szerint fogjuk hirdetni a faliújságon és a krónikában.

A FORRÁS

Libanonban, egy iszlám falu lakóinak egy része áttért a keresztény hitre. Ennek az lett a következménye, hogy kiközösítették őket. A férfiakat a falu főterén beszélgető és dohányzó régi barátaik kinézték maguk közül és az asszonyok nem hordhattak vizet a falu kútjáról. Az új keresztények kénytelenek voltak egy másik kutat fúrni maguknak.

Egy szép nyári napon a falu kútjában megcsappant a víz és később teljesen kiszáradt. Ekkor a keresztények hívták a falu lakóit, hogy menjenek vízért az ő kútjukhoz. Sőt még tovább is mentek. Házaik ajtajára kiakasztottak egy kis táblát a következő felirattal: "Itt keresztények laknak."

Így mindenki megtudta, hogy azokban a házakban testvéri szeretetre találhatnak.

Bruno Ferrero

Szünidőben

Vakáció! Micsoda bűvös szó! Vége a tanításnak, itt a szabadság!

És te mire használod föl szabadságodat? Egyedül vagy az élet kormányrúdjánál! Igen, és éppen azért még inkább légy ura gondolataidnak, vágyaidnak, cselekedeteidnek! Az üdülésben, barátkozásban is csak azt válaszd, ami főlemel! Csak ott állapodj meg, ahol az örömök is tiszták számodra! Ne engeddd magad másnak hálójába keríteni! Légy a magad irányítója! Indulj ennek a szünetnek vasakarattal, megőrizve mindig a leglényesebbet: a barátságot Krisztussal!

Imádság szünidőben

Az olyan szünidőtől, amely elpuhítja az embert, amely henyelésben telik, s amelyből az értelemnek és a szívnek semmi haszna nem származik, **ments meg engem, Uram!** Attól a naptól, amely nem imádsággal kezdődik, s amely Istentől távol végződik...
A lustálkodástól, késői fölkeléstől, amely a rosszra való hajlandóságnak kedvez...
A léha szórakozástól, amely gyöngíti önuralmamat, és fogékonyra tesz a bűn iránt...
A felelőtlen erkölcsű fiúktól, lányoktól, akik konkolyt akarnak hinteni lelkembe...
A pénz könnyelmű elszórásától, amelyet nem is én kerestem meg...
A kétértelmű beszédétől amelyből hiányzik a szerelem iránti tisztelet...
Minden meggondolatlanságtól, laza erkölcsötől, amely engem és másokat is rosszra kísértésbe vihet...
A felelősség elől való meneküléstől...
Attól a veszélytől hogy elfelejtselek...
Hogy lelkem szüntelenül Krisztus békéjének örvendjen,
kérlek téged, Uram, hallgass meg engem!

Hogy mindig nyugodtan és tiszta tekintettel nézhessek az emberek szemébe...
 Hogy számból csak tiszta beszéd, bátorító szó hangozzék...
 Hogy lépéseim biztosak, utaim mindig egyenesek, határozottak legyenek...
 Hogy kezemet mindig szívesen nyújtsam, ha adni, segíteni kell...
 Hogy szívem kitaruljon, s az emberek szükségét megérezzem...
 Hogy értelmem éber és friss legyen az igazság- csak az igazság- befogadására...
 Hogy akaratom mindig afelé vezesse gondolataimat, szavaimat, tetteimet ami fölemel...

* * *

Uram, oly boldog vagyok, hogy most vakáció van! Sokat várok tőle: sok örömet, sok pihenést!

Engedd, hogy észrevegyem, meglássam a világ szépségeit!

Add, hogy meghalljam hívásodat!

Tölts el a te örömmel, engedj minél többet izlelni világod csodálatos ragyogásából, és gazdagságából!

Vigyázz reám minden utamon, hogy a szünet végén újult erővel térhessek vissza!

(F. Lelotte SJ: Beszélgetés a Mesterrel)

Tanmesékből:

A RÖVID ÚT

Egy édesapa személyesen is meg akart győződni, mit kell tanulnia fiának az egyetemen, hogy diplomát adjanak neki. Az egyik szak professzorával beszélgetve megkérdezte: - A fiának mindezt meg kell tanulnia? Nem lehet e rövidebb utat választani? Szeretne hamarabb végezni. A tanár így válaszolt neki. - A fiának lehetősége nyílik, hogy egy rövidebb utat válasszon. Minden attól függ, mi szeretne lenni. Amikor az Isten tölgyfát akar, még húsz évre is szüksége lehet. A tököt viszont két hónap alatt is megérleli.

"Mindennek megvan az órája és minden szándéknak a maga ideje az ég alatt:

Van ideje a születésnek és a halálnak; ideje az ültetésnek és az ültetvény kiszedésének...

Ideje az eltépésnek és ideje a megvarrásnak; ideje a hallgatásnak és ideje a szólásnak. "

(Préd 3,1-2. 6-7)

Az idős Bayazid mesélte: "Amikor fiatal voltam, forradalmi gondolataim voltak és az Istenhez így imádkoztam: "Uram, adjál annyi erőt, hogy megváltoztassam a világot." Amikor életem derekánál voltam és láttam, hogy nem sikerült, a tervem, akkor így imádkoztam: "Uram, add meg a kegyelmet, hogy környezetemet meg tudjam változtatni: szüleimet, testvéreimet és barátaimat!"

Megöregedtem és belátom magam is, hogy milyen ostoba voltam. Most már csak így imádkozom: "Uram, add, hogy meg tudjak változni!" Ha ifjúságomtól kezdve így imádkozom, nem veszítettem volna el az életemet.

Ha mindenki önmaga megváltoztatására összpontosítaná minden erejét, megváltozna a világ is.

Bruno. Ferrero

MEGHÍVÓ

DR. STELLA LEONTIN

c. prépost, kanonok, spirituális

2005. június 12-én vasárnap 11 órakor

pappá szentelésének 25. évfordulója alkalmából **HÁLAADÓ SZENTMISÉT** mutat be az Újpesti Főplébánia templomban (Szt. István tér)

Mindnyájan meghívottak vagyunk!

Augusztus 20-án templomunk búcsúnapján a szentmisét

Dr. Márfi Gyula érsek, veszprémi püspök fogja bemutatni

Vegyünk részt mindnyájan ezen a szép, közösségi ünnepünkön!

HITTANTÁBOR

Augusztus 5-11-ig lányok részére hittantábort szervezünk **Kosdra**. Kérjük, hogy akik szeretnének jönni, de még nem jelentkeztek, ezt június végéig tegyék meg a plébánián. Korhatár kb. 6 éves kortól felfelé. Hálósák kell. A tábor összege 13.500,- Ft, amit kérünk a jelentkezéskor befizetni.

Részletesebb tájékoztatást a 389-4810 telefonszámon tudok adni.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Horváth Jánosné, Kati